

Són possibles els pactes nacionals de salut?

Un dels millors ministres de Sanitat espanyols, preocupat pels problemes del servei públic de salut, va aprofitar un viatge al Regne Unit per entrevistar-se amb Margaret Thatcher, qui una dècada abans havia fet una reforma, fins a un cert punt liberalitzadora, del sistema.

Sembla que la Dama de Ferro, preguntada per com tancar un acord entre partits per aconseguir una potent reforma sanitària, va mirar el ministre amb ulls tendres i li va dir: «Miri, els pactes amb l'oposició per reformar el sistema públic de salut són impossibles. L'oposició, sigui del color que sigui, sempre acaba utilitzant el sensible camp de la salut, que, a més, als nostres països és en certa manera la principal empresa estatal, com a arma llancívola. Si està convençut de fer-hi reformes i té una majoria parlamentària que ho aprovi, faci-ho. El temps jutjarà si va prendre una bona decisió o no. L'oposició sempre el criticarà».

De moment, el temps ha donat la raó a Thatcher. Els acords per a la inajornable reforma de la sanitat pública són contínuament boicotejats per la demagogia i els interessos creats.

El conseller Balcells ha convocat partits i representants de pràcticament tots els àmbits implicats en el sistema públic de salut per intentar, de nou, impulsar

una reforma amb una àmplia base política i social.

Li volem desitjar tota l'habilitat i sort per conduir a bon port aquesta valenta però complicadíssima aposta política. Esperem que demostrï que la visió immobiliària descrita per Thatcher hagi deixat de ser veritat.

Un pacte és més complicat com més reformista és. En sanitat, els partits polítics i molts estaments segueixen sent clarament conservadors. És freqüent escoltar la falsa idea que canviar el sistema de salut té costos alts en termes de representació parlamentària. Que poc progressista és reivindicar l'immobilisme com a eix de l'èxit polític!

Al cap de poc temps d'entrar en vigor la Llei general de sanitat del 1986, diverses veus professionals i acadèmiques assenyalaven «un cert esgotament del sistema».

Eren moments en què l'efervescència democràtica portava a empatitzar amb l'avaluació i la modificació de les normes de forma habitual i positiva. Estàvem lluny dels intents d'imposar lectures políticament correctes de la realitat, que han esdevingut dogmes de fe.

Aquesta mirada oberta a les realitats socials i la fortalesa del sentiment democràtic, no com a enfrontament partidista sinó com a millor solució per evitar abu-

sos de poder i buscar els consensos en els problemes d'estat, va portar a l'elaboració fa 32 anys del document d'anàlisi del sistema sanitari més progressista, obert i encertat que a parer nostre s'ha elaborat: *l'Informe Abril Martorell*.

Sorpren i preocupa la validesa actual de les deficiències que s'hi assenyalaven, així com la vigència de les solucions apuntades, algunes tèbiament implantades amb el temps i altres no considerades mai per: l'estigmatització generalitzada i incomprendible dels valors de la competència, la gestió empresarial i no burocràtica, la responsabilitat i la llibertat en qualsevol sistema de relacions humanes i socials.

Afortunadament, ja no som en aquells moments on una anàlisi simplista deia que teníem el millor sistema sanitari públic del món i imposava el més recalitrant dels immobilismes. Ara sembla que, majoritàriament, ja hem après que qualsevol obra humana és millorable i que tant el sistema públic com el privat tenen problemes que hem d'analitzar i tractar.

Som-hi tots, doncs, des de la diversitat i amb l'objectiu comú de buscar el millor per a tothom, respectant i valorant l'exercici de la màxima llibertat individual possible com el millor instrument per arribar-hi. ■

Medtronic

Engineering the extraordinary

Inspirando lo extraordinario

Innovamos cada día en soluciones y tecnología sanitaria para mejorar la salud de los pacientes en todo el mundo.

